Що надить так серце і з хати жене?
Що вітром на простір виносить мене?
Там хмари клубами край гострих шпилів!..
Туди б я полинув, туди б полетів!

У небі чорніють граки ланцюгом.
Ах, я поміж ними над долом-селом!
Над гори, над мури подаймось, брати!
Де ти, моя мила? Кохана, де ти?

Іде вона гаєм, в густих деревах,
До неї назустріч, співучий я птах.
І слухає спів мій, дивує вона:
"О, що то за пісня така чарівна? "

Вже сонце червоне у плетиві віт...
Тобі, моя мила, прощальний привіт!
Над струменем темним по луках ти йдеш,
І ніч за собою, і сутінь ведеш.

Блискуча у небі зоря мерехтить.
"Яким же то дивом розквітла блакить? "
І погляд твій тоне в глибинах ясних...
Який я щасливий край ніжок твоїх...

Переклад М. Зерова